

14 خرداد؛ سالگرد ارتحال امام خمینی (ره)

سید روح الله مصطفوی ملقب به امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران بودند که در 14 خرداد سال 1368 رحلت نمودند.

سالگرد ارتحال امام خمینی (ره)
امام خمینی در روز بیستم حمادی الثانی 1320 هجری قمری مطابق با 30 شهریور 1281 هجری شمسی (24 سپتامبر 1902 میلادی) در شهرستان خمین از توابع استان مرکزی ایران در خانواده‌ای اهل علم و هجرت و جهاد پای بر خاکدان طبیعت نهاد و در 14 خرداد سال 1368 هجری شمسی به ملکوت اعی پیوست.

مروری کوتاه بر وقایع زندگی امام خمینی (ره)
امام خمینی (ره) پس از درگذشت حضرت آیت الله بروجردی به مخالفت با سیاست‌های طاغوت برخاست و در قیام 15 خرداد 1342 دستگیر و روانه تهران و زندانی گردید، پس از مدتی آزاد و به شهرقدس قم مراجعت نمود. در قضیه تصویب کایپتوالاسیون (مصنوبت مجرمین آمریکائی در ایران) با سخنرانی مهم و آتشین در مسجد اعظم قم دستگیر و به ترکیه و سپس به عراق تبعید گردید.
امام خمینی (ره) در سال‌های اقامت در عراق همچنان رهبری مبارزه با رژیم پهلوی را به عهد داشته و در سال 1357 با هماهنگی رژیم پهلوی به رژیم بعث عراق، ایشان ناگزیر از خروج از عراق شده و با عزیمت به پاریس مبارزه و انقلاب، امام را وارد مرحله اساسی نمود.
با اقامت امام خمینی (ره) در پاریس و انعکاس سخنان و نقطه نظرات ایشان در رسانه‌های غربی رژیم پهلوی در ضعف و انزوا قرار گرفته و با رهبری هوشمندانه و دقیق ایشان انقلاب اسلامی مردم ایران با خروج شاه و خانواده سلطنتی از ایران به روزهای اوچ خود نزدیک گردید.
با مراجعت رهبر فقید ایران در 12 بهمن 1357 و هدایت انقلاب از نزدیک، صبح پیروزی را در آغاز گرفته بود.
با انحلال رژیم سلطنتی و پایان حکومت 57 ساله و ستمکارانه پهلوی، امام خمینی (ره) جمهوری اسلامی ایران را با آرای قاطع مردم بنیان نهاد. از 22 بهمن 1357 تا 14 خرداد 1368 حضرت امام همچنان رهبری انقلاب را به دوش کشیده و انقلاب و کشور را در حادث خطرناکی و توطنه‌های گوناگون و جنگ 8 ساله تحمیلی عراق و تحریم‌ها به سلامت و به خوبی رهبری نمودند.

رحلت امام خمینی (ره)
امام خمینی هدفها و آرمانها و هر آنچه را که می‌بایست ابلاغ کند، گفته بود و در عمل نیز تمام هستیش را برای تحقق همان هدفها بکار گرفته بود. اینک در آستانه نیمه خرداد سال 1368 خود را آماده ملاقات عزیزی می‌کرد که تمام عمرش را برای جلب رضای او صرف کرده بود و قامتش جز در برابر او، در مقابل هیچ قدرتی خم نشده، و چشمانش جز برای او گریه نکرده بود.

سروده‌های عارفانه اش همه حاکی از درد فراق و بیان عطش لحظه وصال محبوب بود. و اینک این لحظه شکوهمند برای او، و جانکاه و تحمل ناپذیر برای پیروانش، فرا می‌رسید. او خود در وصیت‌نامه اش نوشته است: با دلی آرام و قلبی مطمئن و روحی شاد و ضمیری امیدوار به فضل خدا از خدمت خواهان و برادران مرضی و به سوی جایگاه ابدی سفر می‌کنم و به دعای خیر شما احتیاج میر دارم و از خدای رحمن و رحیم می‌خواهم که عذر را در کوتاهی خدمت و قصور و تقسیر بپذیرد و از ملت امیدوارم که عذر را در کوتاهی‌ها و قصور و تقسیرها بپذیرند و با قدرت و تصمیم و اراده به پیش بروند.

شگفت آنکه امام خمینی در یکی از غزلیاتش که چند سال قبل از رحلت سروده است:
انتظار فرج از نیمه خرداد کشم سالها می‌گذرد حادثه‌ها می‌آید

ساعت 20 / 22 بعداز ظهر روز شنبه سیزدهم خرداد ماه سال 1368 لحظه وصال بود. قلبی از کار ایستاد که می‌لیونها قلب را به نور خدا و معنویت احیا کرده بود. به وسیله دوربین مخفی ای که توسط دوستان امام در بیمارستان نصب شده بود روزهای بیماری و جریان عمل و لحظه لقای حق ضبط شده است. وقتی که گوشه‌هایی از حالات معنوی و آرامش امام در این ایام از تلویزیون پخش شد غوغایی در دلها بر افکند که وصف آن جز با بودن در آن فضا ممکن نیست. لبها دائماً به ذکر خدا در حکمت بود.

مراسم تشییع پیکر امام خمینی (ره)
در آخرین شب زندگی و در حالی که چند عمل جراحی سخت و طولانی درسن 87 سالگی تحمل کرده بود و در حالیکه چندین سرم به دستهای مبارکش وصل بود نافله شب می‌خواند و قرآن تلاوت می‌کرد. در ساعات آخر، طمأنینه و آرامشی ملکوتی داشت و مرتباً شهادت به وحدانیت خدا و رسالت پیامبر اکرم (ص) را زمزمه می‌کرد و با چنین حالتی بود که روحش به ملکوت اعلیٰ پرواز کرد. وقتی که خبر رحلت امام منتشر شد، گویی زلزله‌ای عظیم رخ داده است، بغضها ترکید و سرتاسر ایران و همه کانونهایی که در جهان با نام و پیام امام خمینی آشنا بودند بکارچه گریستند و بر سر و سینه زندن. هیچ قلم و بیانی قادر نیست ابعاد حادثه را و امواج احساسات غیر قابل کنترل مردم را در آن روزها توصیف کند.